

[Axel Ivan Pedersen.]

føring og den forargelse, det ærede medlem lægger i nogle af de synspunkter, han fremsætter, er egnede til at gøre indtryk ret mange steder; i hvert tilfælde er det aldeles udelukket, at det kan gøre indtryk i denne sal.

Det ærede medlem er altså i de bemærkninger, han fremsætter, absolut uden sans for proportioner og uden sans for realiteternes verden og den politiske konstellation, vi har her i tinget. Jeg vil gerne tage et par eksempler fra de bemærkninger, det ærede medlem har fremsat.

Med stor og forståelig harme — jeg siger i dette tilfælde: med stor og forståelig harme — udtaler det ærede medlem sig om de sanitære forhold i en stor del af boligerne i dette land og beklager sig over, at disse boligforhold især i sanitær henseende, både med hensyn til wc og badeværelse, er meget ringe, og det er jeg enig med ham i; men det ærede medlem er absolut blottet for den tanke, at en forudsætning for, at disse sanitære forhold kan bringes i orden, er det, at der i de pågældende ejendomme skabes en rentabilitet, der gør det muligt at gennemføre disse foranstaltninger, og en sådan rentabilitet kan man ikke gennemføre, så længe der stadig væk holdes fast ved et huslejestop på disse områder. Det ærede medlems mangel på sans for realiteter medførte jo også, at han med samlede ben sprang over den kendsgerning, at de leje-reguleringer, der nu skal gennemføres, stadig væk er underkastet en nævnkontrol; den kendsgerning så det ærede medlem ganske bort fra. Det samme gælder jo andre af de spørgsmål, som det ærede medlem har været inde på.

Men jeg må måske gøre den betragtning gældende, at adskillige af de problemer, som det ærede medlem har trukket frem, får han jo mulighed for at tage op, når det boligudvalg, der i henhold til denne lovgivning skal nedsættes, kommer til at arbejde. I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg anser det for at være et overordentlig værdifuldt skridt i den rigtige retning, at vi får dette boligudvalg. Deri er jeg ikke uenig med det ærede medlem. Jeg kan gøre opmærksom på, at jeg allerede den 25. januar 1962 under en forespørgsels-

debat her i salen gjorde mig til talsmand for et sådant udvalg.

Når så det ærede medlem taler om værelseproblemet og taler om præmiering af ejendomme, der vil tage familier med børn ind, og i den forbindelse, jeg ved ikke, hvordan han kom frem til det, taler om en kopskat — jeg forstod det ærlig talt ikke; men det er jo ikke den eneste af det ærede medlems udtalelser, man ikke forstår — vil jeg til støtte for det ærede medlems egen erindring sige, at hans partiformand her fra denne talerstol har gjort sig til talsmand for synspunkter, der ligger meget nær de synspunkter, jeg har gjort mig til talsmand for, men det er måske forbigået det ærede medlems opmærksomhed. Det skulle ikke forbavse mig, om han interesserer sig mere for citater og udtalelser af socialdemokratiske ministre og medlemmer, end han interesserer sig for, hvad hans egen partiformand siger; man har jo somme tider et indtryk af, at deres meninger ligger lidt på tværs af hinanden.

Alle disse problemer får vi jo en mulighed for at drøfte i det udvalg, der skal nedsættes; derfor anser jeg det for overordentlig værdifuldt, at vi ifølge dette forlig netop får et forum, for hvilket alle disse problemer kan behandles; jeg synes, det er noget af det, der er anledning til særlig stærkt at fremhæve.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 132 stemmer mod 10; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som

forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 3

vedtoges med 147 stemmer mod 10; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes med 153 stemmer mod 10; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.